

ва горѣ прѣзь долный воденичанъ камѣкъ, кой е заклѣщенъ и недвижимъ. *Пк. 82. ср.* А ако тие (стомахни болове) са появяватъ изведнашъ и въ твърде силна степенъ, то трѣба тутакси да са увѣриме, че сме утровени, че ни е заклѣщено пашно-то черво. *З. 345.* Насрѣдъ стояше дебела клада, Многи в' неж заклѣчени бѣхъ. *Гн. 97.*

Заклимамъ *м. св.* закиваю головой: Евреннѣтъ при тия думи заклима съ глава и распѣри прѣстето. *Тб. 98.*

Закли́нж *м. сов.* вобью клинъ; засыплю землей ямку при посадкѣ растеній. **Заклиня́вамъ** **Закли́нвамъ** *м. дл.* И щомъ ся пробне дупка и ся извади садило, тии пущаѣтъ по прѣчкъ, а садищый ъ заклинява съ прѣсть. *Пк. 72.*

Закли́чж *с.м.* заключъ.

Закло́вамъ *м. сов.* заклокочу, заговорю (о толстякъ): Дѣ е Никола? заклокалъ вулканѣтъ. *З. 163.*

Закло́пж *м. сов.* смежу очи (объ умершемъ): И заклопи ослабнале очи и излѣзе казашка душа изъ онова ти юнашко тѣло. *Тб. 82.*

Заклѣ́нж *м. сов.* закляну. **Закли́намъ** **Заклѣ́вамъ** **Заклѣ́нвамъ** *м. дл.* заклинаю: Азъ заклевамъ небесныѣ силы (*je conjure les puissances célestes de me venger*) да ма отмѣстятъ. *Т. 113.* Ти му представи колко я обычалъ Питмаліонъ, заклеваше го въ негова прахъ да я смили (*elle le conjura par ses cendres d'avoir pitié d'elle*) *Т. 129.* Заклѣвамъ тѣ въ истинската братска любовь да ми кажешъ. *Х. I, 13.* Той мж заклѣ да му увардж тайната. *ib. 127.* **Заклѣ́нж** са **Заклѣ́вамъ** са поклянусь, клянусь: Заклевамъ са въ водыѣ на Стикса (*S' en jure par les ondes du Styx*). *Т. 113.* Тѣ по напредъ ся заклези да бѣдѣтъ вѣрни на конституція-та, коя-то царя сега онищожава, и като не можатъ и да ся заклѣнатъ сега че ще му бѣдѣтъ вѣрни. *Л. Д. 1872 р. 199.* Азъ знамъ едного, кой-то ти са е заклѣлъ да та убие. *Л. Д. 1875 р. 134.* Отъ любовь свободнж разарени клѣтвж безсмъртнж ся заклѣхъ. *Гн. 22.* Царятъ ся е заклѣлъ въ душата и вѣрата си. *Х. I, 23.* Той и са бѣше заклѣлъ. Но той ще си го пати. *Л. Д. 1875 р. 138.* Тога ми сѣ сестра уплашила, Тога ми сѣ сестра заклѣнала: „Ай ви віе два брака рогени! Що ъ овой зборъ що ми зборвите. *М. 55.* Закли́вамъ се въ честний крѣсть. *Тб. 54.* **Заклѣ́ваніе** *с. с.* клятва: Коронясваніе-то си и заклѣваніе-то си въ Прага. *Л. Д. 1873 р. 156.*

Заклю́чж *м. св.* запру, замкну. **Заклю́ч(у)вамъ** *м. дл.* запираю, замыкаю: Ке сѣ молиме на нашъ Христосъ, Да ми даде ключевни отъ небеси, Да заключамъ магли и облаци. *М. 13.* Драгоценности и